

І. Б. Матяш

Лазарович Петро

ЛАЗАРОВИЧ Петро (28. 12. 1900, с. Баня-Березів, нині Косів. р-ну Івано-Фр. обл. - 15. 05. 1983, м. Едмонтон, провінція Альберта, Канада) - правознавець, громадський діяч. Почес. д-р Колегії св. Андрея. 1903 разом із родиною переїхав до Канади. Навч. у Інституті ім. Петра Могили, 1927 здобув ступ. бакалавра у Саскачеван. університеті (обидва - м. Саскатун). Викладав українознавство і був ректором Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні; вивчав право в Альберт. університеті, при якому організував хор. Деякий час мешкав у Європі, відвідував курси українознавства в УВУ (Прага). Після повернення 1933 відкрив адвокат. контору в Едмонтоні. Також очолював Едмонтон. публічну бібліотеку та Канад. інститут міжнар. відносин, був головою Союзу українців самостійників (1936-44) і співзасн. Клубу укр. професіоналістів і підприємців у Едмонтоні, брав участь у багатьох конгресах КУКу (1968 нагородж. Шевченків. медаллю). Вміщував публікації у періодиці, сприяв першому вид. «Історії України» Д. Дорошенка англ. мовою. Автор брошури «Союз Українців Самостійників і українська визвольна справа» (Вінніпег, 1951).

Рекомендована література

1. Славутич Яр. Канадська преса 1933-го року про голодомор в Україні: Пам'яті Петра Лазаровича // Укр. голос. 1983, 24 жовт.

Бібліографічний опис:

Лазарович Петро / І. Б. Матяш // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-53000>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).